

TÁRCZA.

SZERKESZTŐ VÁLTOZÁS A MAGYAR KÖNYVSZEMLÉNÉL.

A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter f. évi április hó 14-ikén 18856. szám alatt kelt leiratával dr. Schönherr Gyula nemz. múzeumi őrt a Magyar Könyvszemle szerkesztőségétől saját kérelmére felmentve, a szerkesztői teendők végzésével Kollányi Ferencz jaáki apátot, nemz. múzeumi őrt, a segédszerkesztői teendők végzésével pedig dr. Esztegár László I. oszt. nemz. múzeumi segédőrt bízta meg.

*

A Magyar Könyvszemle olvasóközönségéhez.

I.

Kilencz év mult el az óta, hogy a nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi miniszter úr a Magyar Nemzeti Múzeum igazgatóságának előterjesztésére a Magyar Könyvszemle szerkesztésével csekélységemet megbizni kegyeskedett.

E hosszú idő alatt a legjobb akarattal igyekeztem a szerkesztői tiszteimből kifolyó kötelességeimet teljesíteni s minden törekvésem oda irányult, hogy a Magyar Nemzeti Múzeum könyvtárának hivatalos közlönyét és a magyar könyvtári ügy legrégebb organumát azon a színvonalon megtartsam, a melyre azt megalapítója, első szerkesztője, a könyvtár egykori vezetője emelte.

Nemcsak hivatalos állásomnál, de személyes hajlamaimnál fogva is kedves kötelességemnek ismertem volna továbbra is megtartani e folyóirat vezetését, azonban más irányban felhalmozódó teendőim lehetetlenné teszik reám nézve, hogy az eddigi buzgalommal szentelhessem magamat a szerkesztés fontos feladatainak.

A folyóirat és általa a könyvtár érdekeit vélem tehát szolgálni akkor, midőn a Magyar Könyvszemle szerkesztésétől való visszalépésre határoztam el magamat s a szerkesztői tiszttől való felmentésemet kérelmeztem.

Midőn szerkesztői tisztemtől megválva, azért a lelkes támogatásért, melyben a Magyar Könyvszemle munkatársai és olvasóközönsége részéről szerkesztői működésemben részesültem, hálás köszönetet mondok, nem szükséges külön hangsúlyoznom amaz ígéretemet, hogy mint a könyvtár tisztviselője és mint a hazai bibliografiai irodalom szerény művelője, csekély tehetségem arányában munkatársi minőségben is teljes odaadással igyekszem szolgálni azt a folyóiratot, a melynek szerkesztésében eltöltött éveimre mindig örömmel fogok visszaemlékezni.

Budapest, 1902. június 1.

dr. Schönherr Gyula.

II.

A szerkesztőségben beállott változás nem jelenti egyúttal a Magyar Könyvszemle eddigi programjának megváltoztatását. Ellenkezőleg, a folyóirat teljesen azokon a nyomokon fog haladni a jövőben is, a melyeken 1876 óta szolgálja a hazai könyvtártudományt. Vagyis, felőrlve az általános bibliografiai kérdéseket, a régebbi magyarországi könyvészeti és könyvtári viszonyok szakszerű ismertetését, első sorban arra kívánunk sulyt helyezni, hogy mint az ország egyetlen nemzeti jellegű s egyúttal legnagyobb gyűjteményének, a Magyar Nemzeti Múzeum Széchenyi országos könyvtárának hivatalos kiadványa, az itt felhalmozott kincseket, a tulajdonképeni könyvtár, a hirlaptár, kéziratár s az oly hatalmas arányokban növekedő levéltár anyagát a legteljesebb mértékben tegyük ismeretessé a tudományos körök előtt. Annál is inkább feladatunkul kívánjuk ezt tekinteni, mert a Magyar Nemzeti Múzeum ebben az évben ünnepli meg százéves fennállását, s mi azt akarjuk, hogy folyóiratunk is részt vegyen az ünneplésben, még pedig nemcsak az ünnepi szám kiadásával, hanem még inkább azáltal, hogy szakszerű dolgozatokban kimutassa, hogyan és hová fejlődött könyvtárunk és annak egyes osztályai száz esztendő alatt.

Szerkesztőelődünk buzgóságának, tudományos készülttségének, ambíciójának sikerült a Magyar Könyvszemlét kilencz év alatt olyan színvonalra emelni, hogy egyrészt teljesen megszerezte a magyar szakkörök bizalmát, másrészt pedig a külföldön is elismert hírvé és tekintélyű közlönynyé vált.

Reánk háramlik most a kötelezettség, hogy a folyóiratot ezen a magas színvonalon ne csak megtartsuk, hanem a mennyiben ez módunkban áll, még emeljük is. Részünkről nem fog hiányozni

erre nézve a jóakarát és a buzgóság. Hogy azonban eredményt is tudjunk felmutatni, kérjük a Magyar Könyvszemle lelkes munkatársait, hogy bennünket törekvéseinkben nagybecsű támogatásukkal megsegíteni méltóztassanak.

Budapest, 1902. június hó 1-én.

*Kollányi Ferencz.
Esztegár László dr.*

ÉVNEGYEDES JELENTÉS A MAGYAR NEMZ. MÚZEUM KÖNYVTÁRÁNAK ÁLLAPOTÁRÓL

1901 OKTÓBER 1-TŐL DECZEMBER 31-IG.

I.

A *nyomatványok osztályának* anyaga a lefolyt évnegyedben köteles példányokban 3200 db., ajándék útján 443 db., vétel útján 964 db., összesen 4607 db. nyomatvánnyal szaporodott. Ezen felül köteles példányok czimén beérkezett alapszabály 223 db., falragasz 2056 db., gyászjelentés 1557 db., hivatalos irat 204 db., műsor 309 db., perirat 20 db., püspöki körlevél 86 db., szinlap 2341 db., zárszámadás és egyleti jelentés 286 db., vegyes 931 db., összesen 8004 db. apró nyomatvány.

Vételre fordítottatott 9910 korona 79 fillér.

Ajándékaikkal a következők gyarapították a könyvtár anyagát: Alsófehér vármegye alispánja Nagy-Enyedről, M. kir. belügyminiszterium, Berendi Béla, Berliner Bernát, Bécsi udvari könyvtár Bibl. Royale de Belgique Brusszelből, Bölcsészeti dékáni hivatal (40 db.), Budapesti növendékpapság, Czimer Károly Szeged, Departament of agriculture Washingtonból, Duka Tivadar, Dunamelléki ev. ref. püspök (2 db.), Esztergom főegyházmezei könyvtár, Fraknoi Vilmos (8 db.), Főrendiházi iroda (8 db.), Gutenberg Múzeum Mainzából, Havass Rezső, Hegedüs Sándor, Heikel H. J., Horváth Géza (6 db.), Hunterian Muzeum Glasgowból, Iparművészeti Múzeum igazgatósága (12 db.), Jász-Nagy-Kun-Szolnok vármegye alispánja Szolnokról, Kais. Akademie der Wissenschaften Krakóból, Képviselőházi iroda (10 db.), M. kir. kereskedelmi miniszterium (2 db.), Kiss Antal Zentáról, Klein Gyula (2 db.), Körmöcbányai főreáliskola igazgatósága, Krausz Sámuel, Le duc de Loubat Parizsból (2 db.), Lánchy Gyula, Magyar Heraldikai és Genealogiai Társaság, Magyar Tud. Akadémia (10 db.), Majláth József gróf, Matica Srpska Ujvidékről (5 db.), Múzeumok és könyvtárak országos tanácsa, Nagy Sándor, Olehváry Ödön Szabadkáról, Orosz Endre Apahidáról,